

ogsaa set Regnskabet efter og fundet, at dette har en større Udgift, end Budgettet har. Men den Henvisning, som findes til Regnskabet, og navnlig Henvisningen til det kalkulatoriske paa flere Poster, er ikke af den Art, at man kan sige, hvor stor en Sum vi fremtidig ville komme til at spare. Det ærede Medlem omtalte som saadanne Poster Sygedagene og nævnte meget rigtig 1 Kr. 50 Ore som det budsætterede og 1 Kr. 84 Ore som den virkelige Udgift, og det ærede Medlem havde nu det Haab, at ogsaa paa denne Post skulde den ny Hærløvs bringe en virkelig Belparelse. Men det er blot et Haab, og det kan meget let slaa fejl. Det ærede Medlem kan slet ikke begrunde noget i Retning af Sikkerhed for, at dette Haab vil gaa i Opfyldelse. Thi alene Henvisningen til det Kompletteringsmandskab, som indfalder, er ikke nok til en saadan Begrundelse. Jeg føler mig overbevist om, at denne Post, Sygedagene, vil ogsaa i Fremtiden blive ved at være kalkulatorisk, og jeg antager, at det vil gaa paa samme Maade med flere andre Poster. Et er i alt Fald sikkert, paa Budgettet finde vi ikke den forventede Belparelse af 300,000 eller 308,000 Kr., og paa Regnskabet kan jeg ikke se bedre, end at det i alt Fald vil være et Par Mar. inden vi komme til at se, hvorledes Virkningen af den ny Hærløvs egentlig er. At det skulde jeg imidlertid ikke have tillagt saa megen Vægt, naar jeg ikke havde fundet, at der paa § 27 forlanges saa vel af Krigsministeren som af Marineministeren betydelige Forhøjelser ud over, hvad der i øvrigt er bevilget. Paa § 27 forlanges der saaledes paa Krigsministeriets Budget 295,400 Kr. mere, end der i Mar er bevilget, altsaa en cirka 300,000 Kr., og paa § 27 V. forlanger Marineministeren omtrent 150,000 Kr. mere, end der i Mar er blevet bevilget. Vil man nu lægge det sammen, vil man se, de Fordringer, den ny Tid, det ny Ministerium stiller, ere ganske af samme Art som de Fordringer, der stilledes, medens vi havde det gamle, det vil sige, Fordringerne ere stigende. Det synes mig ikke at varse saa svært om, at vi ere komne ind under et nyt System, at Militærudgifterne forhøjes. Det ny Ministerium skulde være Udtrykket for en ny Tid; men da vi for nogle faa Dage siden traadte sammen, traadte vi sammen under ganske lignende Forhold som tidligere. Det ny Ministerium mødte ikke med noget særligt Program, en Frontale fik vi lige saa lidt i Mar som i Fjor. Heller ikke den højtærede Finansminister kom med noget Program. Han forelagde kun ganske kort Finansloven. Naar vi se paa Ministeriet, kende vi det jo.

Vi kende den højtærede Finansminister i Fjorvejen, vi vide, at den højtærede Finansminister er en af de Mænd, som har ønsket den politiske Strøm fort ind i det Løb, som den tidligere Finansminister har afpølet. Det vide vi ganske nøje, og se vi paa de øvrige Ministre, ere deres Ansigter os vel bekendte og ikke alene Ansigterne, men ogsaa den politiske Stilling, som de indtage. (Ministeren for offentlige Arbejder [Sjogerslev]: Ikke alle!). Der bliver sagt af den højtærede Trafikminister: Ikke alle, og det skal jeg villig indrømme; et Medlem af Ministeriet har ikke hidtil været mig bekendt, men om det er dette Medlem, der skal angive det ny Ministeriums Politik, ved jeg ikke, det kunde maaske den højtærede Trafikminister give os nogen Oplysning om. Jeg tror, at en saadan Oplysning vilde være ret kærkommen. Der blev sagt om den ny Tid, at den skulde være en Reformperiode, at nu skulde vi gaa til at arbejde paa Reformen, og der blev henvist til Agravernes Stilling under Forliget; disse Agravere skulde indlede den ny Tid, de skulde stæffe os Reformen. Arbejdet herinde skulde være noget i den Retning. Naar vi saa se paa, hvorledes det er gaaet i denne Sommer, naar vi se paa de politiske Valg, naar vi se paa Landstinget, som det er sammensat efter de sidst afholdte Valg, se derpaa lige fra dets Rod til dets Top, saa synes det mig heller ikke, at der er noget, der vidner om, at det er en ny Tid, vi ere komne ind i, eller at det er et agrarisk Landsting, der sidder ovenover os. Det nytter sagtens ikke stort, mens jeg taler om Reformen, at spørge den ærede Finansminister, om vi kunne vente noget Forslag til en Goldreform. Det havde jeg tænkt at spørge om, fordi jeg tror, at det er noget, som vilde interessere ikke blot os herinde, men ogsaa Vælgerne ude i Landet, men det nytter vel ikke at spørge herom, efter at det ærede Medlem for Presto Amts 6te Valgfreds, som leder Sagerne herinde, har sagt, at vi skulle nøjes med en Kommission, thi skulle vi nøjes med en Kommission, saa kommer Finansministeren vel ikke med noget Forslag; hvad skulle vi saa med det? Vi skulle jo saa vente, til Kommissionen er færdig. Nej Sagen er, at den ny Tid, som der er talt saa meget om, bliver ikke til noget. Der kommer i Virkeligheden ingen ny Tid, fordi enhver ny Tid, enhver Nydannelse her i Landet maa begrundes ved Valgene. Først gennem Valgene kan man vente at faa en ny Tid, kun udefra kan den komme, men Bevægelserne paa Rigsdagen kunne ikke skabe den. Man kan tale om en ny Tid, men det falder saa temmelig dødt til Jorden alt